ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΚ ΑΘΗΝΑΣ 49
ΚΩΔ. ΑΡ. 01-2834
PRESS POST X+7 PRESS POST
ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

"Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν"

Ἰούνιος 2013
ἔτος 40ο
ἀρ. φύλ. 655

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γενικὴ συγκέντρωση

Δευτέρα 24 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ. Ὁμόνοια

Θέμα: «Ἄμεση δράση γιὰ τὴν ματαίωση τῶν καταστρεπτικῶν γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ ἀποφάσεων καὶ πράξεων τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας»

Καλοῦνται, λοιπόν, ὅλοι ὅσοι πονοῦν αὐτὸν τὸν τόπο καὶ δὲν θέλουν νὰ παραμείνουν ἁπλοῖ θεαταὶ τῆς συντελούμενης γενικῆς ἀπαθλιώσεως ἐκ μέρους ξενόδουλων ἡγετῶν νὰ λάβουν μέρος στὴν γενικὴ αὐτὴ ἀγωνιστικὴ συγκέντωση καὶ μὲ τὶς γνῶμες καὶ τὶς προτάσεις των νὰ συμβάλουν στὴ δημιουργία ἑνὸς συνεργατικοῦ κοινωνικοπολιτικοῦ κινήματος πρὸς ἀνατροπὴ τῶν ὕπουλων σχεδίων τῶν μυστικῶν δυνάμεων καὶ πρὸς πρόοδο καὶ σωτηρία ὅλων.

Ὅσοι θέλουν νὰ συμμετάσχουν ἐνεργότερα στὴν διοργάνωση τῆς συγκεντρώσεως παρακαλοῦνται νά 'ρθουν σὲ ἄμεση ἐπικοινωνία μὲ τοὺς διοργανωτές.

Γιὰ τὴν ὁμάδα Πρωτοβουλίας
Μπαμπίλης Βασίλειος - Παππᾶς Κωνσταντῖνος
Τσούπρας Βασίλειος

«Οἱ Πατέρες ὡς ἐργάτες τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης»

Σάββατο 15 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:30 μ.μ.
Ὁμιλητὴς: π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος
Εἴσοδος ἐλεύθερη

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Σάββατο 22 & Κυριακὴ 23 Ἰουνίου 2013

Θὰ πραγματοποιηθῆ προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὴν **Ἱ.Μ. Ὁσίου Δαυΐδ** καὶ στὴν **Ἱ.Μ. Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου** στὴν Β. Εὔβοια.

Ἀναχώρηση τὸ **Σάββατο 23/6** καὶ **ὥρα 11:00** π.μ. ἀπὸ ἀρχὲς 3ης Σεπτεμβρίου.

Δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι τὴν Παρασκευὴ 21 Ἰουνίου στὰ τηλ.: **210 5230948, 6936 901606.**

Ἀντάμωμα στὸ Αἰγάλεω

Τρίτη 2 Ἰουλίου καὶ ὥρα 8:00 μ.μ.
Προαύλιο Ἁγ. Σπυρίδωνος Αἰγάλεω
(ὁδοῦ Θηβῶν)

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει:
- **Προσφορὰ παγωτοῦ**
- **Κοινωνικὰ ἄσματα καὶ παραδοσιακοὺς χοροὺς ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.**

Εἴσοδος μὲ προσκλήσεις

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴ νέα αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ **ὥρα 7.00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Σημ.1 : Ἡ κατασκηνωτικὴ περίοδος γιὰ τὰ μέλη τῶν Ἐπάλξεων στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἱ.Μ. Ἠλείας (στὴν Σκαφιδιὰ) θὰ εἶναι ἀπὸ 18-31 Ἰουλίου. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἂς ἐπικοινωνήσουν μὲ τὰ γραφεῖα μας.

Σημ.2: Ἡ καλοκαιρινὴ ἐκδρομὴ τῆς Ε.Χ.Ε στὸ ἐξωτερικὸ θὰ πραγματοποιηθῆ ἀπὸ 18-25 Αὐγούστου. Τόπος προορισμοῦ καὶ ὅροι συμμετοχῆς στὸ φύλλο τοῦ Ἰουλίου.

Ἐν μέσῳ θηρίων

Φωτεινή, εὐεργετικὴ καὶ σωτήρια ὑπῆρξε ἡ πορεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ζωῆς καὶ πολιτείας, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ὁ Σωτήρας μας Χριστὸς ἔδωσε τὴν ἐντολὴ στοὺς μαθητές του «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ἡμῖν*» (Ματθ. ΚΗ' 20) μέχρι ἀκόμη καὶ σήμερα ἡ εὐεργετικὴ αὐτὴ πορεία τῶν ἀληθινῶν Χριστιανῶν συνεχίζεται πρὸς ὅλες τὶς χῶρες καὶ σὲ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, σκορπίζοντας παντοῦ τὸ φῶς τῆς πίστεως, τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ διαλύει τὰ σκοτάδια, ἡμερεύει τοὺς ἀνθρώπους, θεραπεύει ἀσθένειες, βελτιώνει ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ δημιουργεῖ εἰρηνικὲς κοινωνίες καὶ δημιουργικὰ πρόσωπα. Οἱ πρώην διῶκτες γίνονται κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ πρώην μάγοι καταλυτὲς τῆς μαγείας, οἱ πρώην ἀνήθικοι ὑποδείγματα μετανοίας καὶ οἱ πρώην ἄδικοι φιλάλληλοι καὶ φιλάδελφοι. Καὶ ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ ἕναν κόσμο ἀντιθέτων συμφερόντων, ἀπανθρώπων ἀρχόντων, σκληρῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ μεγάλων ἀδικιῶν.

Γνωστή, ἄλλωστε, εἶναι οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ πολλαπλὲς ταλαιπωρίες ποὺ ὑπέστησαν οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὰ τυραννικὰ καθεστῶτα ὄχι μόνον τοὺς πρώτους τρεῖς αἰῶνες τῶν μεγάλων διωγμῶν ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερα ὑπὸ διαφορετικὲς μορφὲς κάθε φορά. Καὶ ὅλα αὐτὰ γιατὶ ὁ Χριστιανισμός, ἡ γνήσιά του μορφή, δὲν εἶναι μιὰ ἁπλῆ θρησκευτικὴ δοξασία ἢ μιὰ φιλοσοφικὴ θεωρία ἢ μιὰ κοινωνικὴ ἰδεολογία, ποὺ ἁπλῶς κηρύσσει πρὸς παροχὴ γνώσεων, ἀλλὰ εἶναι μία ἀναγεννητικὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνατρεπτικὴ τοῦ κακοῦ πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία, ποὺ ἐπιδιώκει νὰ μεταστήσῃ ἢ νὰ ἀλλάξῃ ὅλον τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο καὶ ὡς κοινωνία.

Ἀκριβῶς δὲ αὐτὴ ἡ ἀνατρεπτικὴ γιὰ τὸ κακὸ καὶ ἡ θεραπευτικὴ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πορεία τοῦ ἀληθινοῦ Χριστιανισμοῦ τὸν καθιστᾶ ἀγαπητὸ μὲν καὶ σωτήριο γιὰ «τοὺς θέ-

συνέχεια στή σελ. 2

Πορίσματα τῆς συσκέψεως περὶ τῆς κοινωνικότητος τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων συνεκλήθη ἐν Ἀθήναις τὴν 19ην Μαΐου ἐ.ἔ. σύσκεψις περὶ τῆς κοινωνικότητος τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς ὁποίας τὰ πορίσματα παρατίθενται κατωτέρω:

α) **Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία**, τηροῦσα τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου «*πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν*» (Ματθ., ΚΗ' 19-20) καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν διδασκαλίαν τῶν Πατέρων «*ὁ Κύριος ὅλος ὅλῳ ἡνώθη, ἵνα ὅλῳ τὴν σωτηρίαν χαρίσηται*» (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας), συντελεῖ, ἅμα τῇ συστάσει της, μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Πατρός, τὴν χάριν τοῦ Υἱοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸν φωτισμόν, τὴν θεραπείαν, τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν χαρίτωσιν πάντων τῶν μελῶν, σπουδάζουσα «*τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης*» (*Ἐφεσ.*, Δ' 3), διὰ νὰ προάγωνται πνευματικῶς, μορφωτικῶς καὶ κοινωνικῶς πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Σωτῆρος.

β) Ἤδη **εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησιαστικὴν κοινότητα** διακρίνεται ἡ ἑνότης τῆς οὐσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ πολυμέρεια τῶν ἐπιμέρους ἔργων μὲ τὰ χαρίσματα, τὰ λειτουργήματα, τὰ διακονήματα (λειτουργία τῶν μυστηρίων, διακονία τοῦ λόγου καὶ διακονία τραπεζῶν) (*Πράξεις* ΣΤ', 1-4).

γ) **Ἡ τοπική ἐνοριακὴ Ἐκκλησία**, συνεχίζουσα τὴν ἱερὰν αὐτὴν παράδοσιν, πρέπει νὰ εἶναι κιβωτὸς σωτηρίας, κολυμβήθρα θεραπείας, κυψέλη ἀγαθοεργίας καὶ κῆπος ὀρθοδοξίας, ὀρθοζωΐας καὶ ὀρθοπραξίας, ἀσκοῦσα τὴν κοινωνικότητα κατὰ τὸ μέτρον τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

δ) **Αἱ σχέσεις τῶν μελῶν τοῦ ἑνὸς ἐκκλησιαστικοῦ σώματος** διέπονται ἀπὸ φιλάδελφον, ἀγαπητικὸν καὶ ἀλληλοβοηθητικὸν πνεῦμα, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἰς τὸ 12ον κεφάλαιον τῆς Α' Κορινθίους ἐπιστολῆς διαλαμβανόμενα.

ε) **Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κιβωτὸν τῆς ἀγάπης** οἱ ὅροι «φιλόπτωχον ταμεῖον», «φιλανθρωπικὴ δρᾶσις», «ἐλεημοσύνη», «οἶκτος» καὶ ἄλλοι παρόμοιοι δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν κοινὴν καὶ καινὴν τῆς ἀγάπης πολιτείαν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ εὐαγγελικοὺς ὅρους, ὅπως «φιλαλληλία», «φι-

συνέχεια στή σελ. 2

Ἡ «πόλις-κράτος» ὡς πρότυπο κοινωνίας

Ἡ δημιουργία τῆς πόλεως-κράτους κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρξε προϊὸν διπλῆς ἀναγκαιότητος, τόσο ἐξωτερικῆς, γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν ἐχθρῶν, ὅσο καὶ ἐσωτερικῆς, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ «εὖ ζῆν», τῆς *εὐδαιμονίας*.

Ἡ εὐδαιμονία αὐτή, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη, δὲν φέρει καμμία σχέση μὲ τὴν σύγχρονη ὑλικὴ εὐδαιμονία ποὺ ἀφορᾶ στὴν ἱκανοποίηση τῶν ἐξωτερικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ποὺ ἐπιτυγχάνεται μέσῳ τῆς συνε-

συνέχεια στή σελ. 4

Ἱεραποστολικὰ Νέα
Ἱεραποστολὴ στὴν Οὐγκάντα

Τὰ ἔργα τοῦ Ὀρθοδόξου Συλλόγου Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς «Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος», ποὺ ὑλοποιήθηκαν μὲ τὶς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Καμπάλα καὶ πάσης Οὐγκάντα κ.κ. Ἰωνᾶ, εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Καλύφθηκαν τὰ ἔξοδα σπουδῶν 15 ἱεροσπουδαστῶν στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ «Ἀπόστολος Παῦλος», ποὺ λειτουργεῖ στὴν Οὐγκάντα.

συνέχεια στή σελ. 3

Ἐν μέσῳ θηρίων

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

λοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», μισητὸ δὲ καὶ ἐπικίνδυνο γιὰ ὅλα τὰ ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα καὶ πρὸ παντὸς γιὰ τὰ θηρία τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας. Ἀλήθεια, πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας νὰ παραδεχτοῦν ὅτι εἶναι διάκονοι τῶν συνανθρώπων των καὶ ὄχι ἀφεντικὰ καὶ δεσπότες τῶν ὑπηκόων των, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀξιώνουν τυφλὴ ὑποταγὴ καὶ κάπου κάπου ἀκόμη καὶ λατρεία; Πῶς θὰ μποροῦσαν οἱ ἱερεῖς, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τῶν Ἑβραίων νὰ δεχτοῦν τὴν συναδέλφωση καὶ ἰσότητα ἀνθρώπων καὶ λαῶν, ἀφοῦ ἐπὶ αἰῶνες πίστευαν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι οἱ ἄλλοι λαοὶ ἦσαν ἀκάθαρτα κτήνη (γκόϊμ); Ἐπίσης, πῶς θὰ μποροῦσαν οἱ μεγάλοι δεσπότες καὶ οἱ κύριοι τόσων δούλων νὰ στερηθοῦν τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀνηθίκων ὀρέξεών των καὶ νὰ δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωση τῶν δούλων των καὶ γενικῶς πῶς θὰ μπορέσουμε ποτὲ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ καταπολεμήσουμε τὰ τόσα πάθη μας, τὰ ὁποῖα ὡς ἄγρια θηρία καταδυναστεύουν τὸ πνεῦμα μας καὶ ἐναντιώνονται σὲ κάθε ἐκχριστιάνιση καὶ ἀνθρωποποίησή μας;

Ὅλα, λοιπόν, τὰ θηρία, φανερὰ ἢ κρυφά, σκληρὰ ἢ ὕπουλα, ἄγρια ἢ προβατόσχημα ἐναντιώνονται πάντοτε σὲ κάθε ἀναγέννηση ἀνθρώπων καὶ λαῶν καί, παρὰ τὴν μεταξύ των διαμάχη, συνασπίζονται πάντοτε πρὸς ἐξαφάνιση τοῦ κοινοῦ των ἐχθροῦ, τῆς ὀρθῆς δηλαδὴ πίστως, τῆς ἀλήθειας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης. Κοινός των σκοπὸς τὸ σταμάτημα τῆς εὐεργετικῆς πορείας τοῦ ἀληθινοῦ Χριστιανισμοῦ, γιατὶ γνωρίζουν ὅτι, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι θεραπευτοῦν ἀπὸ τὰ πάθη των καὶ σταθεροποιηθοῦν στὴν ἀρετή, τότε ποῦ θὰ βροῦν τὰ θηρία συνεργάτες, δούλους καὶ θύματα;

Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἁγιότητα καὶ ἡ αὐταπάρνηση τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας συνέβαλαν ὥστε ἡ σταυραναστάσιμη πορεία τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας νὰ εἶναι συνεχῶς αὐξανόμενη σὲ γεωγραφικὴ ἔκταση καὶ σὲ πνευματικὴ ἀνάταση. Ἤδη ὅμως κατὰ τὰ τέλη τῆς πρώτης καὶ τὶς ἀρχὲς τῆς δεύτερης χιλιετηρίδος, μὲ τὴν ἐπικράτηση στὴν Ἀνατολὴ τοῦ ἀπάνθρωπου ἰσλαμισμοῦ καὶ στὴν Δύση τοῦ ὑποκριτικοῦ φραγκικοῦ παπισμοῦ καὶ ἀργότερα τοῦ ἀτομοκρατικοῦ προτεσταντισμοῦ, ἄρχισε ἡ ἀντίστροφη μέτρηση καὶ ἡ συρρίκνωση τοῦ Χριστιανισμοῦ τόσο σὲ γεωγραφικὴ ἔκταση ὅσο καὶ σὲ ἠθικοπνευματικὸ ἐπίπεδο.

Στὴν μείωση αὐτὴ τῆς ἐκφράσεως τοῦ ἀληθινοῦ χριστιανισμοῦ συνέβαλε ὄχι τόσο ἡ ἀγριότητα τῶν θηρίων ὅσο ἡ ἐμφάνιση τῶν αἱρέσεων καὶ ἡ ἀλλοίωση τοῦ φρονήματος τῶν ἴδιων τῶν Χριστιανῶν ὄχι μόνον στὴ Δύση ἀλλὰ καὶ στὴν Ἀνατολή. Ἔτσι, παραλλήλως πρὸς τὸν ἐξουσιαστικὸ παπισμὸ καὶ τὸν ἀτομοκρατικὸ προτεσταντισμὸ τῆς Δύσεως ἀναπτύχθηκαν ὁ πανσλαβισμός, ὁ δεσποτισμός, ὁ ἀπομονωτισμός, ὁ ῥαγιαδισμός, ὁ ἐτσιθελισμὸς καὶ τὸ ρουσφετολόϊ στὴν Ἀνατολή. Ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν ὥστε τὰ παντὸς εἴδους θηρία, ἄγρια ἢ προβατόσχημα, νὰ ἐπικρατοῦν παντοῦ καὶ ἔξω μας καὶ μέσα μας. Ἐλέγχουν τὴν οἰκονομική, πολιτικὴ ἀκόμη καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ ἀνθρώπων καὶ λαῶν, ῥυθμίζουν, σύμφωνα μὲ τὶς θελήσεις των, τὶς ὑποθέσεις τῶν θυμάτων των καὶ ἐπιβάλλουν καὶ μάλιστα μὲ τὴν σύμπραξη ἢ τὴν ἀνοχὴ ὅλων τὴν νέα τάξη πραγμάτων, ποὺ εἶναι ἡ πλήρης ὑποταγὴ ὅλων στὴν χρηματοοικονομικὴ ἐξουσία τῶν ὀλιγαρίθμων σκοτεινῶν θηρίων.

Τὸ δὲ χειρότερο ὅλων εἶναι ὅτι, ὅσοι ἀκόμη θέλουν νὰ ζήσουν καὶ νὰ πολιτευτοῦν μὲ τὴν ἑλληνοορθόδοξη πορεία ἔχουν κι αὐτοὶ ὑποστῆ τέτοια σύγχυση, ὥστε νὰ χαθῆ ἢ νὰ μειωθῆ ἡ ἐσωτερικὴ συνοχή, ὁ σύνδεσμος τῆς εἰρήνης καὶ ἡ συνεργατικὴ πορεία. Ἔτσι, καὶ στὴ δική μας ἱστορικὴ πατρίδα οἱ πάντες ὑποφέρουμε, οἱ πάντες παραπονούμεθα, οἱ πάντες γκρινιάζουμε ἀλλὰ πέραν τούτου οὐδέν. Τὰ πάντα ἐλέγχονται ἀπὸ τὰ ἐκμεταλλευτικὰ θηρία καὶ γενικὴ ἀδράνεια καὶ ἀπελπισία ἐπικρατοῦν, γιατὶ καὶ πάλι στὸν τόπο μας «ὅλα τά σκιάζει ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλακώνει ἡ σκλαβιά».

Ἀνθρωπίνως, δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα, γιατὶ τὰ πάντα ἐλέγχονται. Ἐπειδή, ὅμως, ἡ χριστιανικὴ πορεία δὲν ξεκίνησε ἀπὸ ἀνθρώπινη ἐπιθυμία ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σωτήριο καὶ ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, δὲν μπορεῖ καμμία ἕνωση θηρίων καὶ καμμία ἀδράνεια τῶν ἴδιων τῶν Χριστιανῶν νὰ τὴν ἀνακόψῃ. Ἐναπόκειται, λοιπόν, σὲ ὅσους ἀκόμη πιστεύουμε στὸν Σωτήρα Χριστό, νὰ συμβάλλωμε ὥστε ἡ τρίτη χιλιετηρίδα νὰ καταστῇ περίοδος συνεχίσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς χριστιανικῆς πορείας καὶ ἐδαφικῶς καὶ πνευματικῶς πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ σταματήσουμε νὰ εἴμαστε συνεργάτες ἤ θύματα ὁποιουδήποτε φανεροῦ ἤ μυστικοῦ θηρίου, νὰ ἀναθεωρήσουμε τὴν μέχρι τώρα ἀδρανῆ στάση μας καὶ μὲ θερμὴ πίστη στὸν Σωτήρα Χριστό, μὲ εἰλικρινῆ μετάνοια καὶ μὲ ἀῤῥαγῆ συνεργασία καὶ πρὸ παντὸς μὲ βέβαιη ἐλπίδα στὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ συνεχίσουμε ἐν μέσῳ τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν θηρίων τὴν ἑλληνοορθόδοξη πορεία γιὰ τὸ καλὸ ὅλων.

Β. Τσούπρας

Πῶς θὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τὰ παιδιά μας

Κων/νου Γανωτῆ, *φιλολόγου-συγγραφέως*

(Μέρος Δ')

Ἂς ἀφήσωμε, ὅμως, τώρα τὴ σημερινὴ ἀστικὴ κοινωνία μέσα στὴν ὀδυνηρὴ ἀλλὰ καὶ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ τοῦ πόνου, τῆς ἀποτυχίας καὶ τῶν διαψεύσεων κι ἂς ἔρθωμε στὶς μακάριες οἰκογένειες, ποὺ ἔχουν εἰκονοστάσι μὲ ἀναμμένο καντῆλι, ποὺ προσεύχονται ὅλοι μαζὶ καὶ χωριστὰ ὁ καθένας, ποὺ ἐξομολογοῦνται καὶ ἐκκλησιάζονται τὶς Κυριακὲς καὶ σὲ ἄλλες εὐκαιρίες, ποὺ ζυμώνουν πρόσφορα, ποὺ νηστεύουν, ποὺ ἐπισκέπτονται ἀναγκεμένους, ποὺ ζοῦν μὲ τὴ σκέψη καὶ τὴν ἀνάγκη τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων, τῶν ἀγγέλων...

Ὅταν τ' ἀπαριθμήσῃ κανείς, ἀκούγονται σὰν παραλήρημα, ἀλλὰ στὴν πράξη συνδυάζονται ἔτσι, ὅπως τὰ χορτάρια, οἱ θάμνοι καὶ τὰ λουλούδια στὰ λειβάδια. Στὴν ἀναφορὰ ἢ στὴ θέα αὐτῶν τῶν συνανθρώπων μας οἱ «λογικοὶ» ἄνθρωποι στολίζουν τὴν καταθλιπτικὴ μάσκα τους μ' ἕνα εἰρωνικὸ μειδίαμα. Οἱ «λογικοὶ» ἄνθρωποι τοῦ αἰῶνος τούτου θεωροῦν παιδαριώδη μέχρι γελοία τὴ χριστιανικὴ οἰκογένεια. Δὲν μποροῦν ὅμως νὰ παραγνωρίσουν ὅτι σ' αὐτὴν τὴν οἰκογένεια τὸ κῦρος τῶν γονέων ὑπάρχει καὶ σῴζεται, ἡ οἰκογένεια εἶναι ἡ κύρια πηγὴ εὐτυχίας ὅλων· γι' αὐτὸ δὲν ξενυχτοῦν ἔξω, ἀλλὰ βιάζονται νὰ ξανανταμώσουν. Ὁ ἔρωτας τῶν γονιῶν εἶναι ἐμφανὴς στὰ πρόσωπα, στὸν τόνο τῆς φωνῆς ἀλλὰ καὶ στὰ πολλὰ παιδιά τους.

Οἱ γονεῖς αὐτοὶ μποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὰ παιδιά τους. Μποροῦν νὰ τὰ κοιτάζουν στὰ μάτια καὶ νὰ μαρτυρήσουν τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, νὰ δείξουν τὴν πρόνοιά Του στὶς καθημερινὲς μικρὲς καὶ μεγάλες ἀνάγκες, νὰ ἐγγυηθοῦν τὴν εὐτυχία τῶν παιδιῶν καὶ νὰ ἀνοίξουν παράθυρα, γιὰ νὰ τὴ βλέπουν τὰ παιδιά τους νὰ ἐπεκτείνεται καὶ πέραν τοῦ τάφου, στὴν αἰωνιότητα.

Οἱ οἰκογένειες αὐτὲς δὲν φοβοῦνται τὴ φτώχεια, γιατὶ ἐπικαλοῦνται τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Ἔχουν τὸ μεγαλεῖο τους καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά τους τοποθετημένη στὴν καινὴ κτίση. Ἡ πολυτέλεια τοῦ ναοῦ εἶναι ὅλη δική τους. Ἔχουν τὴ χαρά τους ἐξασφαλισμένη προκαταβολικὰ μὲ τὴν κατάργηση τῆς τιμωροῦ δικαιοσύνης. Τέλος, εἶναι οἱ οἰκογένειες, ποὺ οἱ γονεῖς καὶ τὰ παιδιὰ συνεννοοῦνται καὶ τοὺς ἑνώνει ὅλους μιὰ εὐχαριστιακὴ διάθεση.

Τώρα πρέπει νὰ ἐξηγήσω ὅτι ἡ διαίρεση τῶν οἰκογενειῶν σὲ μεγαλοαστικές, ἀστικὲς καὶ χριστιανικὲς εἶναι μιὰ σχολαστικὴ διαίρεση γιὰ λόγους μεθοδικούς. Στὴν πράξη δὲν εἶναι τόσο καὶ ἔτσι διακεκριμένες μεταξύ τους. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἀνθρώπων εἶναι μυστήριο ἀνεξήγητο κι ἔτσι μπορεῖ νὰ ἰδῇ κανεὶς λουλούδια νὰ βλασταίνουν σὲ κάθε κατηγορία οἰκογενειῶν καὶ μάλιστα μέσα στὴ δοκιμασία τοῦ πόνου νὰ ὑπερβαίνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ οἰκογένειές τους τὸν ἑαυτό τους καὶ νὰ λάμπῃ ἡ ἁγιότητα ξαφνικὰ ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ περιμένεις.

Ἡ εὐθύνη γιὰ τὴν προκοπὴ τῆς κοινωνίας βαραίνει στοὺς ὤμους ὅλων μας. Τὸ κάθε παιδί, ποὺ δίνει ἡ οἰκογένεια στὴν κοινωνία, εἶναι ἕνα κύτταρο ὑγείας, ἕνας ἱεραπόστολος. Ἀπ' αὐτὸ θὰ γίνῃ μιὰ ἄλλη ὑγιὴς οἰκογένεια ποὺ θὰ συντελέσῃ στὴν κοινωνικὴ ἰσορροπία. Ὅσο διορθώνομε τοὺς ἑαυτούς μας καὶ τὴν οἰκογενειακή μας ζωὴ σύμφωνα μὲ τὸ πρότυπο τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τόσο περισσότερο θὰ συνεννοούμαστε μὲ τὰ παιδιά μας. Μὲ τὴν παρεμβολὴ τοῦ Χριστοῦ στὶς σχέσεις μας μερώνουν τὰ πάθη καὶ τὰ πάντα ἀποπνέουν εὐτυχία.

Καὶ βέβαια οἱ πειρασμοὶ θὰ ὑπάρχουν καὶ θὰ λυσσᾶνε οἱ πάντες –σχολεῖα, τηλεοράσεις, κοινωνία μὲ τὰ παραδείγματά της– νὰ ἐκμαυλίσουν τὰ παιδιά, γιατί ὄχι καὶ τοὺς μεγάλους, ἀλλὰ ἡ ἀντίστασή μας, καὶ ἡ δική μας καὶ τῶν παιδιῶν μας, θὰ εἶναι πιὸ ἀποτελεσματική. Δὲν ἀποκλείονται δηλαδὴ πουθενὰ οἱ ἀποτυχίες, ὅπως ἄλλωστε καὶ οἱ ἀπροσδόκητες ἐπιτυχίες. Πάντως τὸ ἄνοιγμα τῶν οἰκογενειῶν μας στὸν Χριστὸ θὰ κάνῃ νὰ φυσήξῃ ἕνα ἀεράκι ὑγείας. Ἂς τὸ τολμήσωμε!

Πορίσματα τῆς συσκέψεως περὶ τῆς κοινωνικότητος τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

λαδελφία», «ἀντίληψις», «μέριμνα», «πρόνοια», «διακονία» κ.λπ. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὁ λατινίζων καὶ περσίζων ὅρος «δεσπότης», ἀναφερόμενος εἰς ἐκκλησιαστικοὺς λειτουργούς, πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ ἐξοβελιστῇ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν ὡς ξένος καὶ ἀλλότριος πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ποίμνιον, «ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε».

στ) **Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναδιοργανωθῇ** ἡ ὅλη διοικητικὴ διάρθρωσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων μὲ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ μητροπολιτικοῦ καὶ ἐπισκοπικοῦ θεσμοῦ καὶ μὲ τὴν μετονομασίαν τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἱερὸν ναὸν εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινότητα ἢ ἐκκλησιαστικὴν ἐνορίαν, ὥστε νὰ δηλοῦται καὶ διὰ τῆς ὀνομασίας τὸ πολύπλευρον πνευματικόν, μορφωτικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μὴν περιορίζηται μόνον εἰς τὰ τοῦ ναοῦ, τῆς λατρείας καὶ τῆς στενῆς ἠθικῆς, καὶ

ζ) **Προτείνεται ἡ καθιέρωσις ἐπισήμως τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων ὡς ἡμέρας ἀφιερωμένης εἰς τὴν Κοινωνικότητα τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας**, ὅπως συμβαίνει κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἱεραποστολήν, πρὸς βαθυτέραν συνειδητοποίησιν τῆς ἀνάγκης ἐναρμονίσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ δημοσίου ἡμῶν βίου πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἀγαπητικὴν ζωήν τε καὶ πολιτείαν τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ὅλων.

κλαψίγελο

Ταραχὲς στὴν γειτονιά μας

– «Κὸ-κὸ-κό, κὸ-κὸ-κό», κάνει ἡ μαύρη κότα ἡ παχιά.

– «Κὸ-κὸ-κό», κάνει καὶ ἡ καλτσουνάτη.

– «Κὸ-κὸ-κό», κάνουν καὶ οἱ ἄλλες κότες.

– «Κὶ-κὶ-ρὶ-κί», κάνει κι ἕνα κοκκοράκι. «Τί πάθατε ἐσεῖς γερόκοτες καὶ κακαρίζετε;»

– «Τί πάθαμε;» «Δὲν τά 'μαθες;» τοῦ ἀπαντάει ἡ μαύρη κότα ἡ παχιά.

– «Τί νά 'παθα», λέει τὸ κοκκοράκι. «Νά, γίνονται ταραχές στὸ γειτονικό μας μεγάλο κοτέτσι. Βλέπεις ἐκεῖ ἔκανε ἕως τώρα κουμάντο ὁ μεγαλοπρεπὴς δυνατὸς κόκκορας. Οἱ γκρίζοι ὅμως λύκοι, οἱ ἀλεποῦδες, τὰ τσακάλια καὶ τὰ ζαγάρια θέλουν νὰ διώξουν τὸν δυνατὸ τὸν κόκορα τὸν μεγαλοπρεπῆ. «Καὶ ποιός τοὺς βοηθάει ὅλους αὐτούς;»

– «Ποιός ἄλλος ἀπὸ τὴν μακρομυτοὺ καὶ μεγαλόνικη θεία τζάγκουαρ. Γιατὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς κόκκορας δὲν ὑπακούει ὅλες τὶς φορὲς στὶς διαταγές της.»

– «Καὶ οἱ δικοί μας οἱ μεγαλοκόκκοροι τί κάνουν;»

– «Οἱ μαυροκόκκοροι καὶ οἱ λιαροκόκκοροι δὲν κάνουν τίποτε. Ἁπλῶς περιμένουν. Οἱ κοκκινοκόκκοροι ὅμως εἶναι, ὅπως πάντα, μὲ τὶς ἀλεποῦδες, τὰ τσακάλια καὶ τὰ ζαγάρια.»

– «Μά γιατί;» λέει τὸ κοκκοράκι. «Αὐτοὶ εἶναι ὄργανα τῆς μεγαλόνυχης τζάγκουαρ καὶ οἱ δικοί μας οἱ κοκκινοκόκκοροι εἶναι ἐναντίον της.»

– «Μὰ ἐκεῖ ἔγκειται ὅλο τὸ κόλπο. Νὰ λὲς ὅτι εἶσαι ἐνάντια στὴν τζάγκουαρ καὶ ταυτοχρόνως νὰ κάνῃς τὸ θέλημά της. Ἔτσι πετυχαίνει ὁ σκοπός, νὰ γίνεται τζερτζελὲς καὶ τουρλουμπούκι, γιατὶ οἱ γκρίζοι λύκοι καὶ τὰ τσακαλοζάγαρα καὶ οἱ κοκκινόφτεροι στὴν ἀναμπουμπούλα χαίρονται.»

ἡ τσούχτρα

Ἱεραποστολικὰ Νέα: Ἱεραποστολὴ στὴν Οὐγκάντα

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

2. Τὸ 2008 ἀπεφοίτησαν 14 σπουδαστὲς ἀπὸ τὸ κρατικὸ Πανεπιστήμιο τῆς Οὐγκάντα ΜΑΚΕΡΕΡΕ καὶ ἀπὸ ἄλλες Ἀνώτατες Σχολές, οἱ ὁποῖοι ἐνισχύονται οἰκονομικὰ ἀπὸ τὸν Σύλλογο ὅλα τὰ φοιτητικά τους χρόνια. Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ προδιαγράφεται ἕνα λαμπρὸ μέλλον, ἐνῷ παράλληλα θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργο τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Τὸ 2009 ὁ Σύλλογος ἀνέλαβε τὸ κόστος τῶν σπουδῶν ἄλλων 10 φοιτητῶν γιὰ Πανεπιστημιακὲς σπουδές.

3. Ἐνισχύονται οἰκονομικὰ 240 μαθητὲς μὲ ὑποτροφίες, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ φοιτοῦν ἀπρόσκοπτα στὰ Δημοτικά, Γυμνάσια καὶ Λύκεια.

4. Ἀγοράστηκε ἕνα ἀνατρεπόμενο φορτηγὸ αὐτοκίνητο γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Ἱεραποστολῆς.

5. Ὁλοκληρώθηκε καὶ ἤδη λειτουργεῖ στὴν πόλη Ναουάνγκο, στὴν Ἐνορία τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, Δημοτικὸ Σχολεῖο συνολικῆς ἐπιφάνειας 540 τ.μ.

Στὴν περιοχὴ Μπουκίρι τῆς Οὐγκάντα, ὅπου ὑπάρχουν πολλοὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν Σύλλογο καὶ λειτουργεῖ ἡ δεύτερη κοινότητα. Ἐκεῖ χτίστηκαν καὶ ἤδη λειτουργοῦν:

1. Ἐκκλησία 300 τ.μ. στὸ ὄνομα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Στὶς 13 Σεπτεμβρίου 2009 ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος κ.κ. Ἰωνᾶς τέλεσε τὰ θυρανοίξια καὶ τὰ ἐγκαίνια. Ὁ Θεὸς ἀξίωσε νὰ εἶναι παρόντες καὶ μέλη τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνη κ. Γ. Γεωργιάδου.

2. Στὸν περιβάλλοντα χῶρο τῆς Ἐκκλησίας χτίστηκε καὶ λειτουργεῖ Γυμνάσιο Σχολεῖο 600 τ.μ.

3. Ἐπίσης, ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἐργασίες τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου, καθὼς καὶ τοῦ Πρεσβυτερίου.

Ὁ Σύλλογος, συνεχίζοντας τὸ ἱεραποστολικό του ἔργο, τώρα προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του στὴν περιοχὴ Λουάιο τῆς Οὐγκάντα, ὅπου λειτουργεῖ μιὰ τρίτη ὀρθόδοξη κοινότητα πρὸς δόξαν Θεοῦ. Ἐκεῖ κατοικοῦν 2000 Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ ἔχουν γίνει τὰ ἀκόλουθα ἔργα.

1. Ἀνέγερση μιᾶς Ἐκκλησίας ποὺ εἶναι καὶ τὸ κέντρο τῆς ὀρθόδοξης λατρείας πρὸς τιμὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Προκοπίου ἐπιφάνειας 300 τ.μ. Στὶς 14 Σεπτεμβρίου 2009, ἡμέρα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μέλη τοῦ Συλλόγου παρέστησαν στὴν τελετὴ τῶν ἐγκαινίων ποὺ τέλεσε μὲ κάθε λαμπρότητα ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Οὐγκάντα κ.κ. Ἰωνᾶς.

2. Στὸν περιβάλλοντα χῶρο τῆς ἐκκλησίας ὁλοκληρώθηκε καὶ λειτουργεῖ Οἰκοτροφεῖο Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐπιφάνειας 250 τ.μ. Τὸ ἔργο αὐτὸ κρίθηκε ἀπαραίτητο, διότι τὰ παιδιὰ ἔρχονται ἀπὸ πολὺ μακρινὲς περιοχές.

3. Ὁλοκληρώθηκε ἡ ἀνοικοδόμηση τεσσάρων αἰθουσῶν ἐπιφάνειας 75 τ.μ. ἡ καθεμία, οἱ ὁποῖες προστέθηκαν στὸ ἤδη ὑπάρχον Δημοτικὸ Σχολεῖο ποὺ λειτουργεῖ ὡς Γυμνάσιο.

Τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Οὐγκάντα ξεκίνησε τὸ 1962 ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο. Ὁ Σύλλογος «Ἅγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος» πρὸς τιμήν του στὴν περιοχὴ Νακυάκα ἔχει κτίσει καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 2012 Ὀκτατάξιο Γυμνάσιο μὲ τὴν ἐπωνυμία «Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος». Δίπλα στὸ Γυμνάσιο θὰ χτιστῇ καὶ Δημοτικὸ Σχολεῖο, γιὰ νὰ σπουδάζουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ μικρὰ σὲ Ὀρθόδοξα σχολεῖα. Στὸν περιβάλλοντα χῶρο τοῦ Σχολείου ἀποπερατώνεται ἡ Ἐκκλησία πρὸς τιμὴν τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου». Τὰ ἐν λόγῳ ἔργα κρίθηκαν ἀναγκαῖα γιὰ τὴν περιοχὴ καὶ θὰ εἶναι μιὰ προσφορὰ ἀγάπης τῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Χρειαζόμαστε ἐπανευαγγελισμὸ

Λόγος φωτεινὸς καὶ αἰώνιος, λόγος δροσερὸς καὶ πύρινος, λόγος πίστεως, ἀληθείας, εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης, λόγος ζῶν ὡς πρόσωπο καὶ δρῶν ὡς δημιουργός, λόγος σωτήριος καὶ τοὺς πάντες καλῶν πρὸς μετάνοια, ἐπίγνωση ἀληθείας, σωτηρία καὶ αἰώνια ζωή εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Εὐαγγελίου, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες. Τὸ ὅτι ὁ Λόγος ἔγινε σάρκα καὶ ἐσκήνωσε μέσα μας, ὅτι ἐτέχθη γιὰ μᾶς Σωτήρας, ὅτι Αὐτὸς αἴρει τὶς ἁμαρτίες ὅλων μας, ὅτι γιὰ μᾶς ἀνέβηκε στὸν Σταυρὸ καὶ γιὰ μᾶς ὑπέφερε καὶ ὅτι ἀναστὰς ἐκ τοῦ Τάφου συνανέστησε ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος (τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ) εἶναι πράγματι τὸ γλυκύτερο νέο ποὺ ὑπῆρξε ποτὲ στὸν κόσμο, τὸ καλλίτερο ἄγγελμα, τὸ ὄντως Εὐαγγέλιο.

Αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ ὑπεροχότητα, ἡ ἁπλότητα μαζὶ καὶ μεγαλειότητα τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι τὸ καλὸ αὐτὸ ἄγγελμα, τὸ Εὐαγγέλιο, δὲν μᾶς τὸ φέρνει ἁπλῶς ὁ «τῆς μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος», ἀλλὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ταυτόχρονα ὁ ἀγγέλων καὶ τὸ ἄγγελμα. Τὸ Εὐαγγέλιο δηλαδὴ δὲν εἶναι λόγος περὶ τοῦ Λόγου, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Λόγος, ὡς πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν. Ἡ ἀξία τοῦ Εὐαγγελίου δὲν μετρᾶται ἀπὸ τὴν ἀξία τοῦ χρυσοῦ ἢ τῶν διαμαντένιων ἢ ἄλλων πολυτίμων λίθων ποὺ τυχὸν εἶναι διακοσμημένο, ἀλλὰ γιὰ τὸ σωτήριό του ἄγγελμα ἢ μᾶλλον γιὰ τὸν ἴδιο τὸν Σωτῆρα ποὺ ὑπάρχει μέσα του.

Τώρα, λοιπόν, μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τί σχέση ἔχομε ἢ μᾶλλον ἂν ἔχωμε καμμία σχέση οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ μὲ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ –τὸ Εὐαγγέλιο τῆς πίστεως, τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης. Δὲν ἀναφερόμαστε ἐδῶ στὰ τεσσεράμισι περίπου δισεκατομμύρια, ποὺ ἀκόμη δὲν εἶναι Χριστιανοί. Ὅλοι αὐτοὶ βρίσκονται στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκεῖνος ξέρει πότε καὶ πῶς θὰ τοὺς φανερώσῃ τὸ εὐαγγέλιο. Οὔτε γιὰ τὸ ἕνα δισεκατομμύριο ἢ καὶ παραπάνω ποὺ εἶναι οἱ Παπικοί, οἱ Διαμαρτυρόμενοι καὶ οἱ ἄλλοι ἀποσχισμένοι ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Ὅλοι αὐτοί, ἐνῷ κρατοῦν στὰ χέρια τους τὸ χάρτινο εὐαγγέλιο καὶ τὸ διαβάζουν, καὶ μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς οἱ Διαμαρτυρόμενοι παρὰ πολύ, ἀκόμα καὶ μὲ τὰ ἠλεκτρονικὰ μέσα, ἐν τούτοις δὲν ἀκοῦν τὸν ἐκεῖ ἐνυπάρχοντα Λόγο τοῦ Θεοῦ, δὲν συμμορφώνονται πρὸς τὰ ἀγγέλματά Του, δὲν ζοῦν τὴ χάρη Του καὶ δὲν πολιτεύονται μὲ τὴν ἀγάπη Του. Λένε δικά τους λόγια, κάνουν δικές τους ἐνέργειες καὶ ἀρνοῦνται τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀλήθεια, πόσο δίκιο ἔχουν καὶ ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ποὺ ἔλεγε «τὸν Πάπα νὰ φοβῆσθε» καὶ ὁ λαϊκὸς ἱεροκήρυκας Δημήτριος Παναγόπουλος ποὺ ἔγραφε: «Ἀντιευαγγελικοὶ οἱ εὐαγγελικοί»!

Ἐδῶ ἀναφερόμαστε κυρίως στὴν κατάσταση ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων, γενικὰ ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἑλλήνων Ὀρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι, λίγο ἕως πολύ, εὐθυνόμαστε καὶ γιὰ τὴν κατάσταση τῶν ἄλλων ἑτερογενῶν ὀρθοδόξων, γιατὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνες ἔλαβαν καὶ τὴν Ὀρθοδοξία ἀλλὰ καὶ πολλὲς κακὲς συνήθειες, ὅπως τὸν δεσποτισμὸ καὶ τὴ θρησκοληψία.

Ἡ Ὀρθοδοξία, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, ὡς ζῶν εὐαγγέλιο, ἔργο ἀσφαλῶς ἔχει νὰ ἐξαγγέλλῃ μὲ λόγια καὶ ἔργα τὴν ἀλήθεια, νὰ εὐαγγελίζεται τὴν ἀγάπη σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, νὰ καλῇ τοὺς πάντες σὲ μετάνοια καὶ νὰ ἀγωνίζεται ν' ἀλλάξῃ τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο καὶ ὡς ὁλότητα, νὰ μεταστήσῃ τὸν πάντα κόσμο. Καὶ πράγματι, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, ἡ Καθολικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ὡς περιστερὰ τῆς εἰρήνης πορεύτηκε παντοῦ, σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση, Βορρᾶ καὶ Νότο, ἐκχριστιάνισε ἀνθρώπους καὶ λαούς, ἄλλαξε ἤθη καὶ ἔθιμα, ἡμέρωσε χαρακτῆρες, μετέβαλε τοὺς διῶκτες σὲ κήρυκες, τοὺς θαυματοποιοὺς μάγους σὲ θαυματουργούς, τοὺς δημίους σὲ μάρτυρες καὶ τοὺς ἄδικους ἡγεμόνες σὲ τίμιους καὶ ἀγαπητικοὺς κοινωνικοὺς διακόνους. Τὸ ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας βρίθει ἀπὸ εὐαγγελιστὲς καὶ εὐαγγελιζομένους, ἀπὸ κήρυκες καὶ μάρτυρες, ἀπὸ ὁμολογητὲς καὶ ὁσίους, ἀπὸ ἀστέρες ἀμέτρητους, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἀπὸ ζῶντα καὶ θριαμβεύοντα Εὐαγγέλια.

(συνεχίζεται)

Β. Τ.

Νέα ἀπὸ τὶς Μητροπόλεις

Τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας

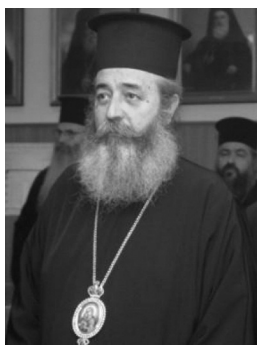

Ὁ λόγος γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ διακονήσει τὶς ἀνάγκες τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἐν γένει πνευματικοῦ ἔργου. Χωρὶς αὐτὲς τὶς ὑποδομὲς τὸ ἔργο προάγεται μὲ πολλὲς δυσκολίες, μὲ ἐξαρτήσεις ἀπὸ ἄλλους καὶ μὲ περιορισμένο τρόπο. Ἡ Ἐκκλησία σήμερα δὲν ἀρκεῖται στοὺς ἱεροὺς Ναούς, στοὺς ὁποίους ἐνεργεῖται τὸ ἁγιαστικὸ καὶ κηρυκτικὸ ἔργο. Χρειάζεται καὶ ἄλλους χώρους γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, ὅπως ἱδρύματα πάσης φύσεως, κέντρα ἀγάπης γιὰ τοὺς πεινῶντας, ἀθλητικοὺς χώρους γιὰ τὴν νεολαία, κέντρα πολιτισμοῦ γιὰ τὴν καλλιέργεια καὶ προώθηση τῶν τεχνῶν, αἴθουσες διαλέξεων καὶ ὅ, τι ἄλλο εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πνευματικοῦ, διοικητικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ της ἔργου.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ κατασκευάσει τὰ ἔργα μὲ τὸ δικό της δυναμικό. Διαθέτει ἀδαπάνητη καὶ πολύτιμη περιουσία, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἀπειλεῖται ἀπὸ τὶς μεταπτώσεις τῶν τραπεζῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος. Τὸ σπουδαιότερο εἶναι ὅτι ἡ περιουσία της εἶναι ἐνεργὴς καὶ ἀξιοποιήσιμη ἀκόμη καὶ σὲ περιόδους φτώχειας καὶ δυστυχίας.

Ποιά εἶναι ἡ περιουσία αὐτή; Τὰ ἀποθέματα τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν; Τὰ κτήματα τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ ἐνοριῶν; Ἡ περιουσία της εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὸν χρυσὸ καὶ τὸν ἄργυρο, ἀπὸ τὰ δάση καὶ τὰ ἀκίνητα. Εἶναι ὁ πιστὸς λαός, ποὺ προσφέρει ἐκ τοῦ περισσεύματος ἢ ἐκ τοῦ ὑστερήματος καὶ ὑψώνει χωρὶς εὐρωπαϊκὰ προγράμματα καὶ κυβερνητικὲς ἐπιχορηγήσεις τὰ ἔργα ἀγάπης. Ἐὰν ἐμεῖς ἐμπνεύσουμε στὸν λαό μας ἐμπιστοσύνη, εἶναι ἱκανὸς νὰ κάνει θαύματα. Οἱ οἰκονομικὲς ἐξαρτήσεις ζημιώνουν τὴν Ἐκκλησία καὶ τῆς ἐπιβάλλουν ἐπαχθῆ ἀνταλλάγματα.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἀξιοποιήσουμε αὐτὴν τὴν παραμελημένη περιουσία καὶ νὰ σταματήσουμε τὴν ἐπαιτεία ἀπὸ τοὺς οἰκονομικοὺς παράγοντες.

†Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος

(πηγή: Φθιωτικὴ ἐκκλησιαστικὴ φωνή, τεῦχος Μαρτίου-Ἀπριλίου 2013, ἀρ. φύλ. 86)

σ.σ.: Εἰς ἀπόδειξη τῶν ἀνωτέρω ἐγκαινιάστηκε στὶς 19 Μαΐου ἐ. ἔ. τὸ Πνευματικὸ καὶ Διοικητικὸ κέντρο τῆς Ἱ. Μ. Φθιώτιδος, ποὺ περιλαμβάνει ἱερὸ ναὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ, τὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως, ἀμφιθέατρο χωρητικότητος 400 ἀτόμων, βιβλιοθήκη μὲ 30.000 τόμους, τὸν Ρ/Σ τῆς Ἱ.Μητροπόλεως, αἴθουσες δραστηριοτήτων καὶ συνεδριάσεων, ξενώνα, τραπεζαρία & κουζίνα, ἀποθηκευτικοὺς χώρους. Ἂς ἔχουν εὐλογία οἱ πιστοὶ Χριστιανοὶ καὶ ἂς προάγουν τὰ ἔργα ἀγάπης σὲ κάθε Μητρόπολη καὶ σὲ κάθε ἐνορία πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ ὄφελος τοῦ λαοῦ.

Τὸ τάμα τῶν πιστῶν

Ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, κατὰ τὸ βάπτισμά μας, δίνουμε διὰ τοῦ ἀναδόχου μας τὴν ὁμολογία ὅτι «ἀπεταξάμεθα ἀπὸ τὸν σατανᾶ καὶ συνεταξάμεθα μὲ τὸν Χριστό». Ἄρα, διαρκὴς προσπάθειά μας, ἀγώνας μας καὶ μεγάλο τάμα μας εἶναι νὰ καταστήσουμε τὸν ἑαυτό μας ναὸ ζῶντα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ. Ἡ δημιουργία χειροποίητων ναῶν, εἰκόνων καὶ λοιπῶν ταμάτων εἶναι ἀσφαλῶς ὠφέλιμη ἀλλὰ χωρὶς τὴν προσωπικὴ προσπάθεια, γιὰ νὰ καταστῇ ὁ ἑαυτός μας ζῶν ναὸς τοῦ Ὑψίστου, δὲν ὠφελούμεθα καὶ πολύ. Ναούς, εἰκόνες καὶ ἄλλα τάματα ἔκαναν καὶ οἱ βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες καὶ πρὸ παντὸς οἱ τσάροι ἀλλὰ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς τύφλωναν τοὺς ἀδελφούς των, σκότωναν τὰ παιδιά των καὶ βασάνιζαν κι ἐξόριζαν τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ πρῶτο λοιπὸν τάμα τῶν πιστῶν εἶναι ἡ προσπάθεια γιὰ νὰ καταστοῦμε ὅλοι, μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, ὡς πρόσωπα κι ὡς ὁμάδες, ζωντανοὶ ναοὶ τοῦ Ὑψίστου πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία ὅλων.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** καὶ **ὥρα 6:00 μ.μ.** παραδοσιακοὶ χοροί, **ὥρα 7:30 μ.μ.** ἐπίκαιρη ὁμιλία καὶ στὶς **8:00 μ.μ.** μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** καὶ **ὥρα 5:00 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὀρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις», τηλ: 210 52 30948.

Ἡ «πόλις-κράτος» ὡς πρότυπο κοινωνίας

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

χοῦς κατανάλωσης καὶ τῆς ἀτελείωτης διασκέδασης. Ἡ ἀρχαιοελληνικὴ εὐδαιμονία ἀντιστοιχεῖ στὴν *αὐτάρκεια*, στὴν ἀπόλυτη μακάρι ἀνεξαρτησία τοῦ πολίτη καὶ τῆς πόλεως ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὴ ἀνάγκη. Ὁ ἄνθρωπος δὲ εἶναι ἐκ φύσεως προορισμένος νὰ ζῆ μέσα σὲ πόλη («*φύσει πολιτικὸν ζῶον*»), διότι μόνον μέσα σ' αὐτὴν μπορεῖ νὰ φτάση στὸ «τέλος», στὴν ὁλοκλήρωση τοῦ προορισμοῦ του (Ἀριστοτέλους Πολιτικά, Α2, 5-6). Ἡ ἀνθρωποποιητικὴ αὐτὴ ἀποστολὴ τῶν πόλεων τονίζεται καὶ στὴν πλατωνικὴ «Πολιτεία», σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία καλὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὠφελεῖ τὴν πόλη, διότι ἔτσι ὠφελοῦνται καὶ οἱ πολίτες.

Ἐκεῖνο μάλιστα ποὺ ξεχωρίζει τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ πόλη-κράτος ἀπὸ ἀντίστοιχες πόλεις-κράτη στὴν Ἀνατολή (πρβ. τὶς πόλεις-κράτη τῶν Σουμερίων) εἶναι ἀκριβῶς ἡ πολιτικὴ ὀργάνωση τῶν ἀρχαιοελληνικῶν πόλεων-κρατῶν, ἡ συνείδηση τοῦ «πολίτη», ποὺ ὑπαγόρευε τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὰ κοινά, γεγονὸς ποὺ δὲν ἀποτελοῦσε μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωση ὅλων τῶν πολιτῶν, γι' αὐτὸ καὶ αὐτὸν ποὺ δὲν μετεῖχε στὰ κοινὰ τὸν ὠνόμαζαν ἰδιώτη (στὰ ἀγγλικά idiot= ἀνόητος), διότι μόνον ἕνας ἀνόητος θὰ ἤθελε νὰ στερηθῆ αὐτῆς τῆς τιμῆς, ἐνῶ αὐτὸν ποὺ σὲ περίπτωση διαμάχης δὲν ἔπαιρνε ἐπισήμως θέση τὸν καθιστοῦσαν «ἄτιμον», μὴ μετέχοντα δηλαδὴ στὴν τιμὴ τῆς συμμετοχῆς στὰ κοινά.

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἀτέλειες ποὺ ὑπῆρχαν στὸ ἐσωτερικὸ τῶν πόλεων-κρατῶν, ποὺ ἀπέρρεαν καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἦταν ἀνθρώπινα κατασκευάσματα, ἐφαρμόζονταν σ' αὐτὲς δημοκρατικὲς πρακτικές (λ.χ. ἡ παραχώρηση ἀπὸ τὸν Σόλωνα τῆς ἰδιότητας τοῦ πολίτη καὶ σὲ κατώτερες κοινωνικὲς ὁμάδες (ζευγίτες-θῆτες), τὰ θεωρικά -τὸ ἀντίτιμο τῆς ἐλευθέρας εἰσόδου στὸ θέατρο καὶ στοὺς φτωχούς-, οἱ λειτουργίες -ἐπιβάρυνση τῶν πλουσιότερων (λ.χ. χορηγοί) μὲ τὰ ἔξοδα γιὰ τὴν τέλεση θρησκευτικῶν καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων, γεγονὸς ἰδιαιτέρως τιμητικὸ γι' αὐτούς).

Ἀκόμη καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, ποὺ ἦταν κυρίως αἱρετοί, δὲν ἦταν ἀνεξέγεγκτοι ἀλλὰ ὑπόκειντο καὶ αὐτοὶ στοὺς νόμους τῆς πόλεως καὶ στὰ ἄλλα θεσμικὰ ὄργανα. Δὲν ἦταν οἱ ἀπόλυτοι μονάρχες, ὅπως στὰ δυναστικὰ κράτη, ἀλλὰ ὑπῆρχαν χάριν τοῦ λαοῦ (βασιλεύς<βάση+λαός), γιὰ τὸν ὁποῖον καὶ θυσιάζονταν, ἐὰν χρειαζόταν, ὅπως ὁ βασιλιὰς Κόδρος τῶν Ἀθηναίων.

Τέτοια χαρακτηριστικὰ παραδείγματα ἀπαράμιλλου ἡρωϊσμοῦ καὶ θαυμαστῆς γενναιοψυχίας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα μπορεῖ νὰ ἀναφέρη κανεὶς πολλά, μὲ χαρακτηριστικότερα αὐτὰ τῆς Ἀντιγόνης καὶ τοῦ Σωκράτη, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χαρακτηριστῆ ὡς «πρὸ Χριστοῦ Χριστιανοί», ἡ Ἀντιγόνη κυρίως γιὰ τὴν φράση της «*οὔτοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν*» (δὲν γεννήθηκα γιὰ νὰ συν-μισῶ ἀλλὰ γιὰ νὰ συν-ἀγαπῶ) καὶ ὁ Σωκράτης γιὰ τὴν συνέπεια καὶ τὴν αὐτοθυσία του.

Ἡ πολιτικὴ πρακτικὴ τῶν ἀρχαιοελληνικῶν πόλεων-κρατῶν ἀκολουθήθηκε καὶ σὲ ἄλλες ἑνώσεις (π.χ. Ἀμφικτυονίες) καὶ σὲ παρόμοιες πολιτειακὲς δομές (π.χ. ἑλληνιστικὰ Κοινά) καὶ ἀργότερα στὶς πρωτοχριστιανικὲς ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες. Οἱ τελευταῖες δὲ κληρονόμησαν ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς πολιτεῖες, πλὴν τῶν δομῶν (λ.χ. δημοκρατικὴ ἐκλογὴ τῶν Ἑπτὰ διακόνων, Πράξ. ΣΤ', 3-6), καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λειτουργημάτων (π.χ. «διάκονος», «πρεσβύτερος», «ἐπίσκοπος», «εὐαγγελιστής», «ἀντιλήπτορας», «κυβερνήτης», «ὑπουργός», «ὀρφανοτρόφος», «κουροτρόφος», κ. ἄ., ἀκόμα καὶ τὴν ἴδια τὴν λέξη «ἐκκλησία» (πρβ. Βασιλείου Τσούπρα, Σταυρός-Ζωὴ-Ἀνάσταση», σελ. 118). Ἡ ἴδια δημοκρατικὴ πρακτικὴ ἀκολουθήθηκε μάλιστα ἀπὸ τὸν Μ. Κωνσταντῖνο στὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (ΣΤ' Κανόνας: «κρατείτω ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων»).

Ἡ ἑνότητα δὲ τοῦ Πνεύματος ἀλλὰ καὶ ἡ διάκριση τῶν χαρισμάτων καὶ τῶν λειτουργημάτων (Α' Κορινθίους ΙΒ', 4-31) ἀντανακλᾶ πλήρως τὴν παλαιότερη πλατωνικὴ ἀντίληψη γιὰ τὸ "ἕν"καὶ τὰ "πολλά", γιὰ τὴν μία δηλαδὴ καὶ ἑνιαία ἀρετὴ*ἀρετὴ* μὲ τὰ ἐπιμέρους *μόρια*-, βρίσκει τὴν ἀπόλυτη ἀντιστοιχία της στὴν Α' Κορινθίους (ΙΒ', 4-31).

Συμπερασματικά, ἡ σημαντικότερη προσφορὰ τῆς ἀρχαιοελληνικῆς πολιτείας σ' ὅλες τὶς μεταγενέστερες πολιτειακὲς δομές (πρωτοχριστιανικὴ πολιτεία, κοινότητες στὸ Βυζάντιο καὶ στὴν Τουρκοκρατία, μοναστηριακὲς πολιτεῖες) ἦταν ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ συνείδηση τῆς ἀνωτερότητας τῆς πόλεως ἔναντι τῶν ἐπιμέρους ἀτόμων καὶ ἡ βεβαιότητα ὅτι μόνον ἡ συλλογικὴ εὐδαιμονία ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἀτομικὴ εὐδαιμονία (Θουκ. ΙΙ, 60), πράγμα τὸ ὁποῖο, ἐὰν γίνει ἀντιληπτὸ στὶς ἡμέρες μας, θὰ ἀποτελέσει τὴν σωτήρια διέξοδο ἀπὸ τὴν πολλαπλῆ κρίση.

(***Περίληψη τῆς εἰσηγήσεως τῆς κ. Σοφίας Μπεκρῆ, φιλολόγου-θεολόγου στὴν Ἡμερίδα γιὰ τὴν Κοινωνικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας, αἴθ. «Ἐπάλξεις» 19/5/2013***).

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Πανηγυρικὴ ἐκδρομὴ

Τὸ **Σάββατο 18 Μαΐου** πραγματοποιήθηκε προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὴν Ἀροανία Καλαβρύτων γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ ὁσιομάρτυρος Παύλου τοῦ νέου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, στὴν ὁποία χοροστάτησε ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων &

Αἰγιαλείας κ.κ. Ἀμβρόσιος, πραγματοποιήθηκε περιφορὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Ὁσίου καὶ σύντομη δέηση στὸν χῶρο, ὅπου γεννήθηκε. Στὴν συνέχεια προσφέρθηκε γεῦμα ἀγάπης πρὸς ὅλους τοὺς προσκυνητές στὸν περίβολο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ κέντρου ποὺ ἔχουν ἐγερθῆ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁσίου Παύλου, δωρεὰ τοῦ ζεύγους Ἀναγνωστόπουλου. Ἀκολούθησε πολιτιστικὸ πρόγραμμα ἀπὸ ὁμάδα ἱεροψαλτῶν τῆς περιοχῆς. Εἴθε οἱ πρεσβεῖες τοῦ Ὁσίου νὰ συνοδεύουν ὅλους καὶ νὰ μᾶς καθοδηγοῦν εἰς ἔργα ἀγαθὰ πρὸς δόξαν Θεοῦ. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ πρὸς Ἀθήνα πραγματοποιήθηκαν σύντομα προσκυνήματα στὶς ἱστορικὲς μονὲς τῆς Ἁγίας Λαύρας –ὅπου τὸ Σωματεῖο «Οἱ φίλοι τοῦ τάματος τοῦ Ἔθνους» τοποθέτησε μαρμάρινη στήλη γιὰ τοὺς ἥρωες τοῦ '21»– καὶ τοῦ Μέγα Σπηλαίου. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι οἱ προσκυνηματικὲς αὐτὲς ἐκδρομὲς δὲν συμβάλλουν μόνον στὴν πνευματικὴ ἀνάταση ἀλλὰ καὶ στὴν ψυχαγωγία καὶ στὴν οὐσιαστικότερη ἐπικοινωνία ὅλων.

Ἡμερίδα γιὰ τὴν Κοινωνικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας

Τὴν **Κυριακὴ 19 Μαΐου,** ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, διοργανώθηκε στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, στὴν Ὁμόνοια ἡμερίδα ἀφιερωμένη στὴν Κοινωνικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας. Προηγήθηκε κοινὸς ἐκκλησιασμὸς στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Κων/νου Ὁμονοίας καὶ μνημόνευση εὐεργετῶν καὶ προστατῶν προσώπων μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες. Κατὰ τὴν σύσκεψη ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς κ. Κων/νος Γανωτής, φιλόλογος-συγγραφέας, τόνισε ὅτι ἡ κοινωνικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι πράγματι ἀληθινή, γιατὶ εἶναι καρπὸς τῆς κοινωνίας τῶν πιστῶν μετὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀγάπη θυσιάστηκε γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Στὴν συνέχεια ἀναγνώστηκε ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Λαυρέντιου Δελλασούδα, ὁμότιμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος λόγῳ ἐκτάκτου ὑποχρεώσεως δὲν μπόρεσε νὰ παραστῆ, μὲ θέμα: «*Πρόσωπα μὲ ἀναπηρία: Ἰσότητα, περιβάλλον, ποιότητα ζωῆς*», γιὰ τὴν ὁποία ἐξέφρασαν ὅλοι τὴν ἐπιθυμία νὰ παρουσιαστῆ προσεχῶς ἀπὸ τὸν κ. Δελλασούδα διὰ ζώσης. Κατόπιν μίλησε ἡ φιλόλογος-θεολόγος κ. Σοφία Μπεκρῆ γιὰ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ πόλη-κράτος ὡς πρότυπο κοινωνίας (περίληψη τῆς ὁμιλίας δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη), καὶ ἀκολούθησε ὁ κ. Βασίλειος Τσούπρας ποὺ ἀναφέρθηκε στὶς τρεῖς λειτουργίες τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας (πνευματικὴ-μορφωτικὴ-κοινωνική), τονίζοντας ἰδιαιτέρως τὴν κοινωνική της ἀποστολὴ καὶ ὑπενθυμίζοντας ὅτι γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἡ κοινωνικότητα δὲν εἶναι προϊὸν ἀνάγκης ἀλλὰ ἔκφραση τῆς γεμάτης ἀπὸ ἀγάπη χριστιανικῆς ψυχῆς. Τὴν συζήτηση συντόνισε ὁ κ. Γ. Τσούπρας, θεολόγος. Ἀκολούθησε βράβευση τοῦ Ὀρθοδόξου Συλλόγου Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος» ὑπὸ τὴν κ. Γ. Γεωργιάδου γιὰ τὴν ἀξιόλογη ἱεραποστολικὴ καὶ κοινωνική του δράση καὶ τῆς κ. Γιώτας Πανταζῆ, ἡ ὁποία πλαισίωσε ἀφιλοκερδῶς τὴν ἐκδήλωση μὲ παραδοσιακὰ τραγούδια, γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ καὶ κοινωνική της προσφορά. Κατόπιν παρατέθηκε κοινὸ γεῦμα ἀγάπης, προσφορὰ τῶν κυριῶν τοῦ συλλόγου, εἰς μνήμην τῆς ἀείμνηστης καλλιτέχνιδος καὶ φίλης τῶν Ἐπάλξεων Μαριάννας Χατζοπούλου. Στὰ Πορίσματα ποὺ ἐκδόθηκαν (βλ. σχετικὸ ἄρθρο σὲ ἄλλη στήλη) κοινοποιεῖται μεταξὺ ἄλλων παλαιότερη πρόταση τῶν Ἐπάλξεων γιὰ καθιέρωση τῆς Ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων ὡς ἡμέρας ἑορτασμοῦ τῆς Κοινωνικότητος τῆς Ὀρθοδοξίας.

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Ἀπὸ **24-26 Μαΐου** ὁ σύλλογος Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς «*Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος*» πραγματοποίησε προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ σὲ Ἱ.Μ. τῆς Εὐρυτανίας. Πρῶτος σταθμὸς ἡ Ἱ.Μ. Προυσιωτίσσης, ὅπου οἱ προσκυνητὲς παρακολούθησαν τὸν ἑσπερινὸ καὶ τὴν Θεία Λειτουργία μέσα στὴν φυσικὴ ὀμορφάδα τῆς περιοχῆς καὶ στὴν βαθιὰ κατάνυξη τῆς Μονῆς. Τὸ Σάββατο 25/5 μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία οἱ προσκυνητὲς στάθμευσαν στὴν νεοσύστατη Ἱ.Μ. Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὅπου δοκίμασαν τὴν καλωσύνη καὶ τὴν φιλοξενία τῶν ἐκεῖ μοναζουσῶν. Στὴν συνέχεια, στάθμευσαν γιὰ προσκύνημα στὸ ἱστορικὸ ἐξωκκλήσι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, ποὺ βρίσκεται στὸ δρόμο ἀπὸ Καρπενήσι γιὰ τὴν Ἱ.Μ. Ταταρνῆς καὶ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἔφτασαν στὸ μοναστήρι, ὅπου παρακολούθησαν τὸν Ἑσπερινὸ καὶ ἄκουσαν

τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους τοῦ π. Δοσιθέου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς, ὁ ὁποῖος καὶ παρέθεσε δεῖπνο ἀγάπης. Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωῒ συμμετεῖχαν στὴν Θεία Λειτουργία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας γεύτηκαν γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη τὴν βαθιὰ σοφία τοῦ π. Δοσιθέου, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀπήντησε καὶ σὲ σχετικὲς ἐρωτήσεις τῶν προσκυνητῶν. Ἔτσι, οἱ συμμετέχοντες, ἐντυπωσιασμένοι καὶ γεμᾶτοι ἀπὸ τὴν φυσικὴ ὀμορφιὰ τῆς περιοχῆς καὶ ἀπὸ τὴν πνευματικὴ τροφοδοσία τῶν μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν, πῆραν τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, μὲ σύντομη στάθμευση στὸ Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου, ὅπου, ὡς γνωστόν, ἔπεσε μαχόμενος ὁ ἁγνὸς ἥρωας Μάρκος Μπότσαρης. Ἂς σημειωθῆ ἐδῶ ὅτι ἡ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, γνωστὴ γιὰ τὴν δράση της, κ. Γεωργία Γεωργιάδου, συνέβαλε στὴν πνευματικὴ τροφοδοσία τῶν ἐκδρομέων μὲ ὕμνους, ἄσματα καὶ ἀναγνώσματα.

σ.σ.: Ἡ προσεχὴς ἐκδρομὴ τοῦ Συλλόγου θὰ πραγματοποιηθῆ τὴν 29ην Ἰουνίου στὴν Ἱ. Μ. Μαλεβῆς.

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἅλωση

Τὴν **Κυριακὴ 26 Μαΐου** καὶ **ὥρα 7:00 μ.μ.** στὴν ἴδια αἴθουσα πραγματοποιήθηκε **Ἐκδήλωση μνήμης γιὰ τὴν Ἅλωση τῆς Βασιλεύουσας** μὲ θρήνους καὶ παραδοσιακὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων καὶ μὲ σχετικὴ ὁμιλία γιὰ τὰ αἴτια καὶ τὶς συνέπειες τῆς Ἁλώσεως ἀπὸ τὸν θεολόγο ἱστορικὸ κ. Γεώργιο Τσούπρα. Ὁ κ. Γ. Τσούπρας ἀναφέρθηκε ἐμπεριστατωμένα στὰ γεγονότα ποὺ ὁδήγησαν στὴν Ἅλωση καὶ στὶς συνέπειές τους γιὰ τὴν πορεία τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Κανέλλος Δημήτριος	5€	Καβάκα Μαρίνα	20€
Τσίριμπας Μιχαὴλ	20€	Ραυτοπούλου Σιμωνία	10€
Σκιαδᾶ Εὐανθία	20€	Μ.Μ.	40€
Βασιλακοπούλου Ἑλένη	20€	Κατσίρης Δημήτρης	20€
Μαφρέδα Βασιλικὴ	5€	Παπαθανάσης Θανάσης	10€
κα Σακκῆ	10€	Κανελλόπουλος Δημήτρης	10€

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ὡς ἄνω συνδρομητὲς καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο, γιατὶ τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσίες.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ἰδιοκτησία: **Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Ἐπάλξεις»**
Ἐκδότης: **Βασίλειος Τσούπρας**, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr • **ἱστοσελίδα:** www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ